Година I. Варна, 13 Септември 1916 г. Брой 8.

ЕЖЕДНЕВЕНЪ БЮЛЕТИНЪ

На Благотворителния комитетъ за граждански грижи.

5 ст. 5 ст.

Народната гвардия и благотворителността.

Вчера, на 5 часа под. пл. гвардѣйцитѣ бѣха свикани на събрание въ помѣщението на Юнашкия салонъ за обмисляване какъ могатъ и тѣ да помогнатъ на раненитѣ войници и на бѣднитѣ свои другари.

Събранието се откри отъ полковникъ Тодоровъ, началникъ на гвардията. Подиръ нѣколко въведителни думи, поканенъ бѣ г-нъ А. Василевъ, дѣловодителтъ на народната гвардия да обясни по обстойно цѣлта на събранието.

Съ свойствената пламенность и умѣлость, г-нъ Василевъ почна рѣчьта си, въ която говори за миналата катастрофа и настоящето триумфално нашедствие на българската армия, която съзижда събития не за година и за вѣкъ, а за дълги врѣмена.

— Величието на нашия народъ е грамадно, каза оратора, но нѣма величие безъ велики жертви.

— Българскиятъ народъ на свои плѣщи изнесе три войни и днесъ върви отъ побѣди къмъ нови побѣди.

— Но тѣзи велики събития, които прѣживѣваме водятъ съ себе си много страдания. И приятно ми е да констатирамъ, че гражданството въ Варна е било винаги готово да помага.

Само прѣди нѣколко дни се основа Благот. комитетъ за граждански грижи. Заможнитѣ хора дадоха голѣми суми. Цѣлта на това събрание е да се организира народната гвардия въ комитетъ и съ скромнитѣ лепти отъ 50 ст., 1 лв., 2 лв., дневно да се помогне на раненитѣ войници, и бѣднитѣ гвардѣйци. Прихода на комитета ще се разходва така: една трета за раненитѣ войници, една трета на бѣднитѣ гвардѣйци и една трета за фонда на „Благотворителния комитетъ за граждански грижи."

— Този новъ комитетъ отъ „гвардѣйцитѣ не е въ разрѣзъ съ Благотвор. комитетъ за граждански грижи", а е като негова спомагателна ржка.

Рѣчьта на г. Василевъ бѣ съпроводена съ бурни ржкоплѣскания.

Избраха се за постоянно присъствие поч. прѣдседатели генералъ Кантаржиевъ и полковникъ Кирковъ.

Прѣдседатель: полковникъ Тодоровъ, дѣловодителъ: Антонъ Боеклиевъ и касиеръ: Стефанъ Петровъ, и нѣколко души за съвѣтници, всички отъ гвардията.

Веднага се почна подписката за помощи. и се събраха повече отъ 1000 лв.

Ние се радваме за това ново начинание и добро дѣло на народната гвардия и пожелаваме успѣхъ въ тая благородна работа.

Европейската война

Германо-австрийски бюлетинъ.

13 септември 1916 год.

Франция. Нападенията, на неприятеля отъ двѣтѣ страни на Сома бѣха спрѣни отъ нашия прикритъ огънь. Селото Гинши вчера сутриньта остана въ ржцѣтѣ на неприятеля.

Русия. Сѣверно отъ Стара Черевишца едно масово руско нападение се разби отъ нашитѣ припятствие при голѣми загуби на неприятеля. Всички нападения въ Карпатитѣ бѣха отблъснати, ние взехме плѣници.

На Ромжнския фронтъ положението е непромѣнено.

Италия. Между Ечъ и Астахъ повторенитѣ италиянски нападения пропаднаха съ голѣми загуби на неприятеля. Въ Истрия върви усилена артилерийска дѣйность.

Балканитѣ. Подъ главното командване на МАКЕНЗЕНА напрѣдването въ Добруджа върви смѣло. На македонския фронтъ има по жива артилерийска дѣйность. На Струма върватъ успѣшни за насъ сражения.

Унгарски аероплани хвърлиха бомби въ Фалгонара и Анхона и се върнаха неповредени.

Лондонъ. Послѣдниятъ списъкъ на загубитѣ съдържа имената на 142 английски и 40 австралийски офицери и 4890 войника.

Лондъ съобщава, че английския параходъ *Lexge* съ 3778 тона е потъналъ и че английскиятъ параходъ Ториджъ съ 5630 тона е силно повреденъ.

Амстердамъ. Споредъ тукашнитѣ извѣстия норвежкия параходъ Линеборгъ, който бѣше потопенъ отъ една германска подводна лодка, ималъ на борда си свинска мазь, маргаринъ и плодове.

Ехо де Пари съобщава отъ Хавъръ. Въ входа на пристанището единъ английски параходъ се удари съ единъ товаренъ параходъ; послѣдниятъ потъна. Екипажътъ, съ изключение на единъ машинисть, биде спасенъ. По сетнѣ параходътъ се удари у пристанищния мость и го повредѣ тъй силно че параходитѣ вече не могатъ да влизатъ въ басейна на пристанището.

Бернъ. Споредъ едно съобщение, публикувано въ Италиянскитѣ вѣстници, при потушването на голѣмия воененъ па[illegible] Леонардо-да-Винчи, сж починали 21 офицери и 227 войника. Пожарътъ е билъ причиненъ отъ самозапалването на газъта, находяща се въ единъ р[illegible]зервоаръ, близо до огнището; всички опити за огасване пожара сж били напусти.

Парижъ. Матенъ се учи отъ Букурещъ, че 32000 поданици на неприятелскитѣ държави били интенирани въ концентрациони лагери.

Атина. Споредъ Райтеръ министръ прѣдседателя Заимисъ си е подалъ оставката.

Берлинъ Изпълняющи длъжностьта началникъ на Отоманската армия и флота Енверъ Паша е пристигналъ въ германската главна квартира.

Моралътъ на истинния войникъ.

Както държавата, тъй и армията не се състои отъ бездушни хора. Армията е армия, когато подъ униформитѣ има герои, които не сж униформи. Героятъ знае, че да е човѣкъ свободенъ, то не ще рѣче постояно да дума: „моето право", „моето право", както това правятъ слабитѣ; но да знае че има само едно право (и че това право е една длъжность): бжди правдивъ. За това право на истинность, свободния човѣкъ трѣбва да се бори до смърть. Такъвъ е моралътъ на истинния войникъ, героиченъ моралъ, на честь. Героятъ иска да заслужи уважението на тогова, като когото той иска самъ да стане, той иска да се отличи прѣдъ себе си, той иска да се само-надвиши! невъзможното е негова цѣль.

Славата на героя иде не отъ това че е разнасялъ смърть, но отъ това че я е прѣзиралъ.

Що му важи нему дълъгъ животъ? Кой герой се е щадилъ? Човѣкъ е нѣщо, което трѣбва да се самонадмине.

Неговото мото е: „знай да страдашъ". Побѣдата е за тогова, който може да страда четвъртъ часъ повече отъ другия," е казалъ Маршалъ Ноги.

Всѣкждѣ, всѣкога, въ всички форми каквито може да вземе борбата, да ли е тя по море или подъ море, по суша или въ въздуха, единъ чиличенъ законъ доминира надъ всичко: законътъ за безбоязънь отъ умора отъ страдане, отъ смърть.

Нищо не се прави чрѣзъ умразата, само любовьта е която дава мжжество на войника. На бойното поле не се срѣща умраза, тя поскоро е у кърпачитѣ на обуща — това ние виждаме всѣки день. На бойното поле се вижда любовьта къмъ отечеството.

Героятъ не е едно кръвожадно животно: но е една могжща плъть трептяща подъ заповѣдитѣ на волята. Той всѣкога е готовъ, у него нищо не се противопоставя, нѣма той никакви навици, никакви нужди,—всичко е прѣвъзмогналъ. Петь дена и петь нощи върви той, спи по два часа на день, безъ да яде и щомъ заповѣдьта бжде дадена, хвърля се съ усърдие въ боя.

Тия които сж възпитавали войници, знаятъ това. Необходимото въ случая не е да се ожесточава войника, но да се възвиши духътъ му да се съсрѣдоточи вниманието му. Героятъ е само този, който прѣдпочита „трѣбва" вмѣсто „искамъ," казва Ницше, и който драговолно се присъединява къмъ това „трѣбва".

Героятъ казва на отечеството: „незная що искашъ отъ мене, но не важи, ето ме, прѣдавамъ се умомъ и тѣломъ, драговолно въ ржцѣтѣ ти, прави съ мене каквото искашъ, и каквото честьта позволява.

Гдѣ сж нашитѣ голѣми хора днесъ? Що струватъ за отечеството? Нека дойдатъ прѣдъ неговия олтарь и сложатъ всичко тамъ.

„Само тия сж велики, които сж биле велики чрѣзъ добротата си," е думалъ Бетховенъ.

СПИСЪКЪ

Продължение отъ брой 5.

на пожертвователитѣ на Благотв. Комитетъ за граждански грижи.

№ по редъ	Име и прѣзиме	СУМА лева	ст.
59	А. Дяковичъ	100	—
60	Мехмедъ х. Реджебовъ	100	—
61	Героиъ & С-ие	100	—
62	Г-жа Д. Д-ръ Златарева	50	—
63	Архимандритъ Михаилъ	50	—
64	К. Яневъ	20	—
65	Г-жа Еленка Драсова	20	—
66	Инжинеръ Л. Божковъ	20	—
67	Д. Божиловъ	20	—
68	Зл. Драсовъ	20	—
69	Микаелъ Терзиянъ	10	—

Г-жа Русанка Н. Иовкова подарява 1000 килограма бобъ за трапезарията.

Г-жа Санта Ив. Ефтимова 1 кошница грозде.

Г-жа Ц. Илиева, 20 яйца и 4 пилета.

Г-нъ Саркисъ Куюмджиянъ 3000 цигари.

Сѣмейството Янтовски 1 кошница плодове.

(слѣдва)

Говорете малко! Пазете се отъ шпиони.